

PhDr. Miloslav Hoznauer

Narodil se 21. 9. 1929. Státní reálné gymnázium v Nymburce navštěvoval v letech 1940 až 1948. Jisté literární sklony projevoval již na gymnáziu – vydal třídní časopis TERMIT.

Po absolvování Filozofické fakulty Univerzity Kalovy v Praze začal učit češtinu na střední škole. V šedesátých letech se stal veřejně známým svými články v Literárních novinách, které ale vzbudily odpor ústředního výboru KSČ. Psal i do jiných časopisů (Plamen, Impuls) a podle jeho reportáží bylo natočeno několik televizních filmů (Dva roky na slamníku, Na tramském severu). Měl i pravidelnou vysílací dobu v rozhlasu. Do roka 1969 externě přednášel na Filozofické fakultě.

Týden před vstupem vojsk (21. srpna 1968) odevzdal v nakladatelství Čs. spisovatel rukopis své první satirické knížky „Soudruzi študáci a soudruzi kantoři“. Vzhledem k okupaci a normalizaci se o její další osudy dvě desítky let nemusel starat... Po celou tuto dobu byl zapovězeným autorem. Napsal dvě knihy: „Do posledního dechu“ a „Laterna pedakomika“, které vyšly v samizdatu.

Po listopadovém převratu napsal exilovou a samizdatovou literaturu. Teprve po listopadu 1989 byl přijat do Obce spisovatelů. Vydal malé monografie o V. Havlovi, I. Klímovi, P. Kohoutovi, M. Kunderovi a L. Vaculíkovi. Později knihu „Dobrodružství s literaturou.“ V současné době dokončuje knihu „Na túře po literatuře“ a přednáší o stavu jazyka a literatury.